

PIGESPEIDERNE

DET DANSKE PIGESPEIDERKORPS

*Himlen graa og Marken hvid —
er det Martsviolens Tid?*

Johs. Jørgensen

NR. 2 * MARTS 1944 * AARGANG 27

— MAANEDENS VERS —

„Det er i Dag et Vejr — et Solskinsvejr!
O, søde Vaar, saa er Du atter nær!
Nu vil jeg glemme rent, at det var Vinter,
nu vil jeg gaa og købe Hyazinther
og bringe dem til en, som jeg har kær.“

Hun købte af de hvide og de blaa,
hun købte af de smukkeste, hun saa.
„Det er i Dag et Vejr! og Solen skinner!
Og om mig svæver lutter lyse Minder,
dem ta'r jeg med til den, jeg tænker paa.“

Og de kom svævende i Ring og Rad.
Hun gik imellem dem og var saa glad.
„Det er i Dag et Solskin uden Mage!
Og jeg har Solskin nok til mange Dage,
og jeg maa kysse hvert et lille Blad.“

Hun kyssede dem alle, hver især,
hun bragte dem til den, hun havde kær,
„Min Ven, her kommer jeg med Hyazinther!
Min Ven, nu glemmer vi, at det var Vinter!
Det er i Dag et Vejr, et Solskinsvejr —!“

Ludvig Holstein.

PIGESPEIDERNE

UDGIVET AF
DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS

REDIGERET AF
FRU ANNESOFIE HERMANN

Det levende danske Sprog

Noget af det danskeste, vi ejer, er vort Sprog.

Det er et Fælleseje for store og smaa, rige og fattige, Bønder og Byboere, Fiskere og Faareavlere.

Men det bliver ikke behandlet godt, det danske Sprog, der sjuskes med det i det daglige langt mere end rimeligt er, — og i Stedet for at dyrke det og lade det leve og udfolde sig med sine mange Muligheder, er vi alle slemme til at lade det stivne i Fraser, Clichéer og Slang.

Ja, prøv engang at lægge Mærke til de Svar, du faar ved et enkelt Patruljemøde af dine Spejdere: „Det tør jeg nok antyde“, „den er høj og flot“, „gaa hjem og vug“, „du maa have Rotter paa Kvisten“ — vil være de Svar, du faar paa ganske almindelige dagligdags Spørgsmaal; ja, paa Papiret ser det forresten mere næbbet ud, end det lyder i Virkeligheden. Men naar Øret først er aabnet for, hvor et Sprog i det stille daglige kan afjaskes og forfladiges, generer det én alligevel paa Sprogets Vegne.

Det er forresten slet ikke Børn og meget unge alene, denne Advarsel gælder. Voksne Mennesker kan ogsaa hen-

falde til at bruge fuldstændig tomme Ord, — megen Trappegangssnak og Kaffeconversation bestaar jo blot i en ligegyldig Udveksling af, hvad jeg kalder Clichéer, — hvorefter man skilles uden at vide mere om hinanden eller uden at være klogere. Altfor megen Plidder-Pladdersnak gør Hjernen flad og ufrugtbar.

Det er ikke, fordi jeg i og for sig tror, det danske Sprog er noget særlig smukt Sprog, det kan jo nok ikke hævde sig f. Eks. ved Siden af Svensk og Fransk; „det stilleste imellem mange“ har Mogens Lorentzen kaldt det.

Men det er nu vort. Gennem det har vi lært os selv at kende og vort lille kønne Land, vi lærte at synge, da vi var smaa, at der var et dejligt Land, der stod med brede Bøge, — H. C. Andersen aabnede paa sin Manér en helt ny Verden for os fuld af alle Eventyrets Muligheder; med Ingemanns Morgensange saa vi Lysets Engel selv vandre henover danske Enge saadan en dejlig Sommermorgen; og da vi blev gamle, lærte vi gennem Kaj Munks Vers at sammenfatte noget om vor danske Egenart, som vi før næppe for-

stod, men maaske anede. Selv med Fare for din ungdommelige Foragt, gamle Ven, vover jeg at raade dig til at læse lidt flere gamle Bøger, deres Sprog er smukkere en det, der præsteres nu, — og lær dig nogle flere Vers udenad, Dansk er et udmærket Sprog til Poesi.

Det er ikke saa vigtigt at være en rask Spejder med store Ord og flotte Slangs som at være en god dansk Spejder, der forstaar, at det danskeste, vi ejer, er vort Sprog, og at det skal vi hjælpes ad at hæge om.

Anneseofie.

FRA EGTVEDPIGEN TIL SWINGPJATTEN

Vi har været henne at se Stenalderfilmen og hænger paa Hjemvejen i en Strop i Sporvognen, mens Kulden suser ind om vore i stoppede Silkestrømper og Træskostøvler klædte Ben, og vi kan ikke lade være at undre os over, hvordan disse vore fjerne Forfædre kunde holde det ud med saa lidt Tøj paa. Det er dog kun en kort Tid af Aaret, at man føler sig opfordret til at gaa rundt med en lille Klud hist og her eller slet ingenting. Ganske vist har man hørt, at Klimaet i Danmark den Gang var meget mildere, men alligevel —! I hvert Fald maa der have været en skrækkelig Overgangstid, da Jordaksen flyttede sig, og en ny Istid begyndte — en Tid, da Isen bredte sig fra Nord, og Kulde og Taage — Sne og iskold Regn drev over Moserne og under de dryppende Ege. Kun sjældent sendte Solen et blegt Glimt ned til de arme smaa Mennesker, der krøb sammen i deres Skjul eller opgav Kampen mod Kulden og vandrede til varmere Egne.

Man gyser, naar man ser paa Egtvedpigens Snoreskørt paa Nationalmuseet. (Ja, nu ser man hende ikke, for Damerne har foreløbig søgt i Beskyttelsesrum i Kælderen.) Men hvorfor ogsaa Snore? Man skulde synes, der var meget, der var varmere og dækkede bedre, men formodentlig har det været regnet for særligt koket, at Luft og Lys havde fri Gennemfart. Saa ser det anderledes hyggeligt ud med den store Rejseplaid, som Kvinden fra Borum-Eshøj har foldet om Livet med en Kobbertallerken paa Mavnen. Nu begynder ganske vist de Lærde at hælde til den Anskuelse, at det hele er en Misforstaaelse — at ogsaa hun har haft Snoreskørt og kun haft Uldtæppet til Brug paa kølige Aftener. Det ser jo ogsaa noget upraktisk ud. For at faa Stykket anbragt som Skørt maa hun have haft flere Mennesker til Hjælp, og hvis nogen derefter i Dagens Løb kom til at træde paa Kanten af det lange Skørt, vilde det hele uvægerligt rives ned og Resultatet være værre end ingenting. Eller ogsaa maa Damerne den Gang have gjort større Brug af Sikkerhedsnaale, end det ser ud til.

Der er altid to Hensyn, der gør sig gældende i Klæde- dragten — Hensynet til Temperaturen og Hensynet til Forfængeligheden! Ofte kommer de to Ting aldeles i

Strid, og det maa da siges, at Forfængeligheden som oftest gaar af med Sejren.

Det Vadmæl, man i Oldtiden gik klædt i, har sikkert været varmt og godt, og tidligt har man lært at svøbe sig i Dyrenes Hud som Beskyttelse mod de nordiske Vintre, men under Renæssancen tog Brugen af Pelsværk aldeles Overhaand. Kapper, Kjortler, Bukser og Undertøj var foret med Pelsværk. En Kurfyrstinde af Sachsen skriver om sin Mand, at han har faaet et Par Brystduge forede med Strudsedun, men han bruger dem om Maven for Fordøjelsens Skyld.

Der var ikke noget den Gang, der hed „den slanke Linie“. For at se velhavende og imponerende ud skulde man helst fylde saa meget som muligt. Opvarmningen den Gang bestod i et stegende Baal hist og her i Huset og ellers bidende Kulde, saa snart man fjernede sig nogle Meter fra Ilden. Om Vinteren var det derfor dejligt at krybe i det lodne Tøj, men om Sommeren var det en anden Sag. Men det fik ikke hjælpe. Til daglig kunde man maaske smide noget af Pelsværket, men saa snart man skulde være fin, maatte man have saa meget som muligt paa igen.

Der er blevet svedt bravt ved Gilderne, men det var igen Forfængeligheden, der sejrede.

Kristian den Tredies Dronning Dorothea havde en Fløjlskjole foret med 77 Zobelskind. Den har hverken været billig eller luftig.

Og det var ikke alene Klæderne, som tyngede Bærerne ved Festerne. Ogsaa Smykkerne havde en anselig Vægt.

Paa et Billede af Dronning Elisabeth af England, hvor hun mere ligner et indisk Gudebillede end et Menneske, er hele hendes Kjole — den mægtige Krinoline og de store udstoppede Ærmer „stukket“ i smaa Firkanter, og i hver Firkant sidder en Guldstift med en Ædelstensroset i Midten. Men hun var ogsaa en velklædt Dame, der efterlod sig over 3000 Dragter. Hun havde som en af de første anskaffet sig strikkede Strømper, mens man før brugte syede Hoser af uldent eller linnedt Tøj.

Imidlertid var der blandt Mændene opstaaet en anden mærkelig Mode. Man havde opgivet de pelsforede Underbukser og syede Tøjet trangere og trangere, og for at faa lidt Plads til at røre sig, fandt man paa at skære Spalter i Tøjet ud for Leddene ved Skuldre, Albuer, Hofter og Knæ, og da det saa for underligt ud med det bare Skind indenfor og vel ogsaa var for koldt efter Pelsværket og

te over 100 Alen Silke til et Par Bukser. Tilsidst blev Moden aldeles til Latter ligesom Swingpjatten og deslige, og der maatte findes paa andre Maader at være elegant paa.

Da det stadig gjaldt om at være omfangsrig, fandt man paa at udstoppe Ærmer og Bukser med Krølhaar, Uld, Klude eller sommetider Klid, saa man slet ikke forstaa, hvordan de ædle Riddere kunde sidde ned eller røre sig. Man fortæller om en ung Mand, der stod og kurtiserede et Par Damer, at han uden at mærke det kom for nær til et Søm, som rev et lille Hul i hans stærkt udstoppede Benklæder. Øjeblikkelig væltede flere Skæpper Klid ud, mens Bukserne sank sammen som prikkede Balloner. Foreløbig var det forbi med hans Kurmageri.

Disse udstoppede Klæder maa næsten have været endnu varmere og meget mere ubekvemme end de pelsforede, og efter den Tid antog Benklæderne da ogsaa naturligere Former, men stadig kan man ikke sige, at det opnaaedes at forlige Hensynet til den skiftende Temperatur og Hensynet til Forfængeligheden.

Krinolinen, som havde været brugt under Renæssancen, kom frem igen og voksede til et uhyre Omfang. Jo større den blev — des daarligere beskyttede den Damernes Underkrop. Det var umuligt at udfylde det store Hulrum paa en tilfredsstillende Maade, og omsider maatte man gribe til, at Kvinderne fik Bukser paa. Fra først af mente man ganske vist, at dette var forfærdelig uanstændigt, men det var ogsaa uanstændigt, at de ingenting havde paa, og saa vandt Bukserne Sejr og har ikke siden været slaaet af Marken.

Dragterne fra Rococotiden, som man kalder den, var højst upraktiske, men meget smukke med et Brus af dejlige Kniplinger baade paa Herre- og Damedragter, smukke Stoffer med

Strudsedunene, satte man Stof af en anden Farve under, saa det posede ud gennem Aabningerne, naar man rørte sig. Som alle Moder blev denne mere og mere overdreven, saa det udvendige Tøj tilsidst kun var lange smalle Remme, der sad fast foroven og forneden, og indenfor brusede et Væld af Undertøj, der paa Bukserne hang helt ned til Fødderne som et Par mislykkede Plus fours. Det var de saakaldte „Plunderbukser“. Der skal have været Mennesker, der brug-

Guldbroderier, sirlige Sko og dertil de hvide Pudderparrykker.

Alt dette fejedes bort af Revolutionens Storm. Borte var Krinolinerne og de høje Haarfrisurer, og Moden gik til den anden Yderlighed — Frihed og Lighed, Enkelhed og Naturlighed blev Løsenet — Naturlighed i den Grad, at man næsten ikke havde Tøj paa. Damerne i Paris bar i alt Fald en Paaklædning, der var højst ubetydelig. Under en gennemsigtig Florkjole havde de ikke andet Undertøj end et Par korte lyserøde Underbenklæder — paa de bare Ben havde de Sandaler med Remme op ad Benene — og Haaret flagrede saa frit som muligt. Forhaabentlig havde alle Krøller af Naturen. Den lette Kjole var oven i Købet ofte splittet op i den ene Side til Hoftens. Ved særlig festlige Lejligheder bar man Ringe paa sine bare Tæer, og hvor de ellers kunde anbringes.

Formodentlig har Damerne frosset forfærdeligt i disse Dragter, for selv i Frankrig kan Vinteren være kold, og det varede ikke længe, før de omfangsrige Skorter dukkede op igen — efterhaanden atter afstivede med et Stel af Fiskeben eller Spanskør. Det var kort sagt Krinolinen for tredje Gang. Naar dette Klædningsstykke, som er uhyre upraktisk, Gang paa Gang er kommet frem igen, maa det komme af, at det trods alt aldeles ikke er uklædeligt. Tværtimod giver det sin Bærerinde Værdighed og Ynde, og det tilslører eller skjuler helt Kvindens svage Punkter — det lidt fyldige Agterkastel og den trippende, „slatbenede“ Gang!

At man vanskeligt kunde sidde ned, komme ind i en Vogn eller gaa op ad en Trappe, maatte man tage med i Købet. — Efterhaanden svandt Krinolinen ind til et lille Stel bagpaa, som kaldtes Tournure. Det var den værste Mode, der nogensinde har været, og den var hverken køn eller praktisk. Tarvelige Folk stoppede sig en Pude med gamle Klude indeni og bandt den bagpaa for at faa den rette Figur.

Men saa begyndte der endelig en Bestræbelse for at indføre en mere praktisk Klædedragt. Gennem forskellige mærkelige Overgange naaede man de Dragter, vi bruger nu, og som virkelig maa siges at være praktiske. Ja, man er lige ved at synes, at det praktiske Hensyn omsider aldeles har besejret Forfængeligheden. Det bliver I maaske forbavsede over, for I synes formodentlig, at en ung Dame i Skibukser og Fedtstøvler eller i „Slacks“ og Hovedtørklæde er voldsomt smart. Smart maaske — men ikke køn! Et Hovedtørklæde er det mindst flatterende Stykke, man kan tage paa,

og kan faa selv den kønneste til at se klodset og pluskæbet ud, og Bukser af enhver Art afslører ubarmhjertigt alle de Svagheder, som Krinolinen dækkede. Man forsøger at hjælpe paa det ved at skyde Skuldrene i Vejret, stikke Hænderne i Lommerne og gaa med lange Skridt samt anlægge et lidt mut og sejt Udtryk, men det klarer ikke Sagen.

Lad det være indrømmet, at Dragterne nu er varme og praktiske! Det har de strenge Vintre omsider lært os.

Og lad os saa i Spænding vente paa, hvad der vil komme efter den nuværende praktiske Mode. Pludderbukser har vi jo nylig haft — eller da i alt Fald Plus fours! Skulde der komme Klæder stoppede med Halm eller Klid — eller skulde det blive Krinolinen?

Foreløbig ser det snarest ud, som om det paa Grund af Mangel paa Tøj af enhver Art skal blive de florstynde, opslidsede Kjoler med Ingenting under.

Mum

Depotet melder

Til *Tropslokalet* har vi et smukt Billede af *Baden-Powell*. Det er et firefarvet Kunsttryk efter Maleri, som er ophængt i Raadssalen i London. Størrelse er 40 x 50 cm. Prisen er Kr. 3,25, med Glas og Ramme Kr. 9,00.

Ønsket om et Billede af *Spejderchefen* til Lokalet kan I nu ogsaa faa opfyldt. Det er et Fotografi. Størrelse 12½ x 18½ cm. Pris Kr. 6,00.

Der er udgivet en *Samaritterbog* for de 4 Spejderkorps; den skal i Fremtiden bruges ved alle Samaritterkursus. Pris Kr. 2,25, ved Køb af 20 Eksemplarer gives 20 pCt. Rabat.

Tropsnavnebaand faaes nu igen. Klare, grønne Bogstaver paa marine Bund, Prisen er for ⅔ Gross Kr. 10 og 1 Gross Kr. 11,50; det kan ikke betale sig at bestille mindre Portioner, Prisen vil blive den samme.

Til *Oplysermarkedet* kan Troppene rekvirere *Postblanketter* herfra Depotet, de er gratis, men husk saa at bestille dem samtidig med andre Varer, saa der ikke kommer ekstra Porto paa.

Sys Cleeman snakker hyggeligt med Mamma Helga om Spejderhuset

— Jeg vil gerne tale med Frøken Wellejus, siger jeg til Pigen, som lukker op, da jeg helt højtidssstemt havde ringet paa i Spejderhusets Pensionat, — højtidssstemt efter at være vandret op paa 1. Sal ad en særdeles herskabelig Trappe. — —

— Frøken Wellejus er vist i Køkkenet, lyder Svaret, men inden jeg er naaet saa langt, dukker Mamma Helga selv op, dejlig veloplagt ser hun ud i sin nydelige Kittel, og hun tager sig elskværdig af mig, da hun hører, at jeg er „*Pigespejderne*“s udsendte Medarbejder, som gerne vil kigge nærmere paa Spejderhuset og have hende til at fortælle om, hvordan det hele gaar.

— Sammen tager vi en Tur rundt i Huset. Vi kigger ind ad Døren til et af de dejligt store Værelser, som er møblerede baade smukt og praktisk, netop som selverhvervende eller studerende unge Piger ønsker sig det. Det er de samme Møbler paa alle Værelser, men det er morsomt at se, hvordan hver enkelt har arrangeret dem efter sin egen personlige Smag. Festlige Plakater og gode Tegninger fra Søndagstillæggenes Forsider understreger Værelsernes Præg af Friskhed og Ungdom.

— Naa, nu har hun nok møbleret om igen, konstaterer min Cicerone, da vi aabner Døren til et af Værelserne.

— Hvad koster saadan et stort og fint Værelse?

— Det her koster 175 Kr., med Pension, men det er ogsaa det største. Vi har nogle mindre til 165 og 140 Kr.

— De er aabenbart allesammen møblerede?

— Nu er de, ja. I Begyndelsen havde vi Pensionærer, som selv møblerede, men efterhaanden som de rejste, har vi møbleret ogsaa deres Værelser.

Under Samtalen gaar vi fra Værelse til Værelse, og nu standser Mamma Helga ved en af

Dørene, aabner den og siger med berettiget Stolt-hed:

— Og det her er saa Fører-Gæsteværelset, som Provinsførere kan benytte under deres Københavnsophold formedelst 2,50 Kr. pr. Nat og 1,50, hvis de selv har Lagner med.

— Sikken en dejlig Stol!

— Jammen det er ogsaa en af de uafhængte Gevinster fra Landslotteriet, smiler Mamma Helga. Den store Vase deroppe paa Skabet er samme Sted fra ...

— Det var jo Lotteriet, som skaffede Penge til Ombygning og Udvidelse?

— Ja, paa den Maade fik vi Raad til at virkeliggøre et længe næret Ønske om at indrette en Del Værelser i hidtil ubenyttede Rum.

— Provinsspejderne var jo ogsaa med til at sælge Lodsedler, samle Tører og klistre Spejderhusmærker ... men *er* det alligevel ikke Københavnerne, som har størst Fornøjelse af Spejderhuset?

— Se — nu ved sidste Ombygning fik vi indrettet et Køjeværelse, som Provinsspejderne kan bo i for 60 Øre pr. Nat, og det var Planen at faa endnu et Værelse til det Brug, men i denne Omgang strandede den paa en bestemt Mur, som ikke maatte rives ned — forhaabentlig gaar det dog i Orden, for naar vi faar gunstigere Rejseforhold i Landet, haaber vi jo at kunne byde rigtig mange Provinspejdere velkommen herinde. — Fører-Gæsteværelset er jo ogsaa til Gavn og Glæde for Provinsen ... Naturligvis betyder Spejderhuset meget for Københavnerspejderne, fordi de her har et Samlingssted, og de benytter Spejderstuen til Møder og Sammenkomster — der hører et dejligt Thekøkken med Service til. Spærretiden har ganske vist mindsket Benyttelsen, selvom nogle ogsaa har haft Soveposerne med og overnattet der. — Forresten er langt de fleste af vore Pensionærer fra Provinsen, saa alt i alt synes jeg, at saavel Provinspejderne som Københavnerspejderne har Glæde af Huset.

— Hvordan er det egentlig med Pensionærerne — er det fortrinsvis Spejdere?

— Jeg tror, at omtrent Halvdelen af vore 32 Pensionærer er aktive Spejdere, og Størstedelen af den anden Halvdel er enten gamle Spejdere, som ikke i Øjeblikket har Tid til Spejd, eller det er unge Piger, som paa en eller anden Maade har

Forbindelse med Korpset, f. Eks. gennem en Søster, der er Spejder. I Begyndelsen var der langt flere Ikke-Spejdere.

— Der er jo Trængsel for at komme til at bo her?

— Vi har skam en lang Ekspetanceliste, siger Mamma Helga glad, og de, som kommer, bor her længe. I Aar har vi kun fire nye. — Forresten er der mange, som kender hinanden i Forvejen, bl. a. fra Lejre og Spejdersammenkomster, og det giver selvfølgelig en særlig Stemning over Pensionatet, at vi kender hinanden.

— Er det ikke svært at lede et Pensionat — jeg mener, mærker De noget til den saa meget omtalte „afsporede Ungdom“?

— Da de fleste af Pensionærerne, som sagt, kommer fra vore egne Rækker, siger det sig selv, at vi næsten altid har udelukkende søde og friske unge Piger boende — men det *kan* jo hænde, at der nu og da dukker en mere uheldig ung Dame op, men i saa Tilfælde mærker vedkommende ret hurtigt, at hun ikke passer her og forsvinder af sig selv.

— Har De særlige Fester og Sammenkomster for alle Pensionærerne — med Traditioner og den Slags?

— Forleden havde vi Fødselsdagsfest paa Spejderhusets Aabningsdag, til Fastelavn slaar vi Katten af Tønden, spiser Fastelavnsboller og morer os, og saa har vi Julefest og andre festlige Aftener, hvor vi samles i Dagligstuen, omkring Pejseren og Klaveret, sludrer og laver lidt Underholdning, snart er det Jyderne, snart er det Fynboerne eller Sjællænderne, som giver deres Bidrag.

— De sagde Fødselsdagsfest, hvor gammelt blev Spejderhuset forleden?

— Vi købte Huset i Begyndelsen af Oktober 1939 og flyttede ind den 6. Februar 1940, saa det er altsaa fire Aar siden.

— Hvor mange Pensionærer begyndte De med?

— Elleve — en Del af Huset var lejet ud til

fremmede, men efterhaanden har vi kunnet magte at inddrage snart et, snart et andet Værelse, saa nu har vi hele Huset for os selv — og det er nu rart!

Den sidste Del af Snakken har vi fort over en dejlig Frokost, som jeg gæstfrit blev inviteret paa inde i den hyggelige Spisestue. Men — Mamma Helga har ogsaa andet at bestille end at svare paa mine Spørgsmaal, for en Husholdning paa 42 Mennesker er dog en Post, ikke mindst i vore Rationeringstider, selvom Mamma Helga har to i Køkkenet og tre Stuepiger at dirigere med. —

Spejderhuset har i det hele taget faaet den helt rigtige Bestyrerinde, derfor gaar ogsaa alt, som det skal i Spejderhuset — vores allesammens Spejderhus.

BOGANMELDELSER

Spejdernes Samaritterbog

er kommet, og jeg vil tro, den maatte kunne udfylde et Hul i Reolen og jeres Viden.

Naturligvis maa en Haandbog i Nødhjælp altid blive meget kort og skematisk, og naar der paa 167 Sider i Lommeformat skal være Plads til Anatomi, Sundhedslære og Førstehjælp i alle tænkelige (nej, kun næsten, for der mangler et Par Stykker) Situationer, saa kan der selvsagt ikke blive mange Ord tilovers for den enkelte Situation. Men det, der staar, er godt og klart, og Billederne er udmærkede og anskuelige.

Det havde sikkert pyntet, om Sundhedslæren havde staaet for sig og ikke var blandet ind i Anatomien, men det er kun en Bagatel. Køb Bogen, læs godt i den og stik den først i Lommen, naar I ved, hvad der staar i den, og hvor det staar, saa I hurtigt kan slaa op i en given Situation.

Og saa kender I vel forøvrigt den gamle Historie, om at der var sket et Ulykkestilfælde paa Strøget, Folk stimlede sammen, og en lille Mand bøjede sig over den for-

ulykkede for at tage Affære. Men saa lød der Vræl bagest i Klyngen: „Lad mig komme til! Lad mig komme til! Jeg er Spejder! Jeg er Samarit!“ — og ind gennem Klyngen albuede sig en ivrig Spejder. „Ja saa,“ sagde den lille Mand, der havde bøjet sig over Patientten, „ja, naar De er Samarit, saa trækker jeg mig tilbage. Jeg er nemlig bare Læge!“

Det er en meget god Historie at faa Forstand af.

A. H.

Bertie Bergen: To efter en Tyv. Ungdommens Forlag, 1943.

En meget spændende Bog om en stor Dreng og Pige, der i deres Ferie — halvt i Spøg — bliver enige om at danne et Aktieselskab, et Ingeniørfirma, naar de bliver voksne. Forbogstaverne i Aktieselskabet U. P. A. kan dog tydes paa mange Maader, det bliver Ud Paa Aftenen, de oplever det store Eventyr, som giver Drengen hans Fars og navnlig hans egen Tro paa sine Evner tilbage.

Det er en velskrevet og ualmindelig fængslende Bog.

M. K.

TINKA GENNEM TYKT OG TYNDT

Ren Uniform det maa man jo ha'; Tinka har vasket den selv i Da', for hun har tænkt at prøve paa, om hun et Vaskemærke kan faa. —

Bedst som hun saa ved Strygningen staar, ringer den gamle Fru Nødergaard, blot for at give en kort Besked, men er hun begyndt, saa bliver hun ved.

Mange Formaninger Tinka faar: „Pas nu paa alt — og husk at det gaar skidt, naar man ikke tænker sig om!“ — Pludslig en underlig Lugt der kom.

Nu ka' hun ikke det Mærke faa, „Stoppe og lappe“ ku' bedre gaa — men saa har hun kun en ternet Klud, det ser jo ikke saa heldigt ud.

Den lette side

Hvad be-
stiller disse
7 Spejdere?

Løsningen paa forrige Sides Opgave sendes inden 1. April til Korpskontoret i Odense, og jeg har ladet mig fortælle, at man der ser særlig velvilligt paa Svar, der er sjove, originale eller versificerede.

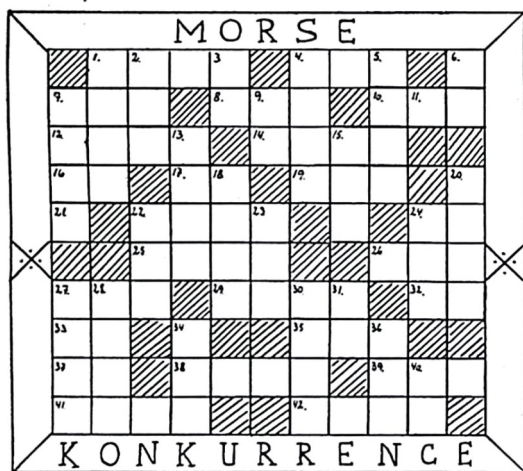

Og saa er her noget helt nyt!

En Morse Kryds- og Tværs-Opgave er vist ikke før set i disse Spalter. Prøv at løse Opgaven uden at se efter Morsetegnene i Haandbogen!

Opgaven er fra Nakskov. Det er Patruljefører Inger Margrethe Kristoffersen, der har indsendt den og hun skriver til os, at det er en af Spejderne i hendes Patrulje, der har lavet Opgaven. De har hver faaet tilsendt en Træspejder — Inger Margrethe fordi hun har givet Opgaven videre til „Pigespejderne“, og Spejderen for sin morsomme Idé med Morsetegnene.

Nu kan I jo saa se, om I kan være heldige at vinde en af de Præmier, vi udsætter. Løsningen sendes til Korpskontoret, Læssøegade 199, Odense inden 1. April.

VANDRET

1. q	24. i
4. k	25. b
6. e	26. r
7. u	27. u
8. g	29. y
10. o	32. a
12. c	33. m
14. p	35. s
16. m	37. n
17. m	38. h
19. r	39. k
21. t	41. l
22. f	42. q

LODRET

1. x	20. x
2. o	22. w
3. m	23. s
4. c	24. r
5. z	27. p
6. a	28. aa
7. j	30. x
9. n	31. n
11. t	34. d
13. l	36. r
15. g	40. a
18. q	

Bladtrolden har nok rigtig været paa Spil i sidste Nr. af „Pigespejderne“ — der stod paa den lette Side, at Esbjerg Trop havde solgt 120 Spejder Jul og faaet 1 Økse i Præmie, og at Musvitterne, 1. Lyngby, havde solgt 425 Stk. og faaet 1 Redningsreb i Præmie. Der er desværre blevet byttet godt rundt paa Antal og Præmier, Præmier og Antal. Det skulde være:

Esbjerg Trop har solgt 425 Spejder Jul og har faaet 1 Redningsreb i Præmie.

„Musvitterne“ 120 Stk. og 1 Økse med Hylster i Præmie.

Aabent Brev til Silkeborgspejderne?

Forhaabentlig vil I gøre den Beskyldning til Skamme, som Bladtrolden fremkom med i sidste Nr. og skrive mange Breve til Annesofie om, hvad I læser i Bladet, og hvad I gerne vil have i Bladet i Fremtiden. *Fib.*

Det haaber Annesofie ogsaa.

Red.

Grib Chancen, Tropsfører

Som før omtalt afholdes

Tropsførertræning paa Spejderskolen i Paasken (fra 6.—10. April).

I Bladpakken med dette Nummer af „Pigespejderne“ findes en Indmeldelsesblanket, som de, der ønsker at deltage, bedes udfylde og indsende til Korpskontoret, Læssøegade 199, Odense, inden den 15. Marts. Se nærmere i Februar-Nummeret af „Førerbladet“.

D. K. B.

indbyder Det Danske Pigespejderkorps til at sende Deltagerne til et Unglottelederkursus i Paasken som afholdes paa Statsungdomslejren „Østruplund“ i Otterup paa Fyn i Tiden

5.—10. April 1944

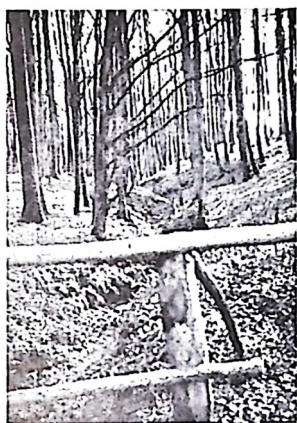
begge Dage incl.

Alder helst over 25 Aar.

D. K. B. tilbyder at betale saavel Rejsen som Opholdet, og vi haaber paa, at mange af vore voksne Spejdere kan deltage.

Anmeldelse om Deltagelse, som er bindende, bedes indsendt til Korpskontoret, Læssøegade 199, Odense, senest den 12. Marts.

Nærmere Enkeltheder vedrørende Program og Arbejds materiale etc. vil efter Indmeldelsen blive tilsendt Kursusdeltagerne direkte fra D. K. B.

Patruljeture

Hvor tit er jeres Patrulje paa Tur? Aldrig? eller et Par Gange i Løbet af Aaret?? hver 4. Søndag eller oftere???

Her følger et Par Idéer, som er yderst simple, den helt nøjagtige Plan maa I naturligvis selv udarbejde. Og et godt Forarbejde, hvad enten det drejer sig om Møder eller Ture, lønner sig nu altid. Forhaabentlig opdager I ogsaa, at det slet ikke er saa svært at tilrettelægge gode Patruljeture.

1. Snigeøvelse.

Patruljeføreren gemmer sig i tæt Skov, Krat eller Grøntknaag. I ca. 300 m's Afstand, enten i Cirkel eller paa Linie, starter Patruljens øvrige Spejdere med ca. 20 m's indbyrdes Afstand. Alle har et 5 cm bredt Baand om Hovedet. Hver faar sin Farve.

Paa Patruljeføreren's Signal begiver Spejderne sig af Sted efter Lydene, som kan være Fløjten eller Fuglekald. Usete af hinanden gælder det om at naa først frem til Patruljeføreren.

Points: for at komme først, for hver set Farve.

Sporing.

En gammel Bjørn er blevet anskudt og har formaaet at slæbe sig langt ind i Skoven.

Skindet er meget værd, og 2 Hold Jægere beslutter sig til at opsøge Bjørnen og gøre det af med den. Efter Bjørnens Blodspor (Rødbedsaft, rødt Papir eller andet) opsnuses denne og „skydes“ med Bolde.

Patruljen deles i 2 Hold, som ved Starten faar opgivet et bestemt Punkt, hvortil de maa gaa

efter Kort. Her begynder Sporene (Stedet, hvor Bjørnen blev beskudt).

Hvert Hold har kun 2 Skud (Bolde) at skyde Bjørnen med, som naturligvis gør alt for at dække sig.

Points: Finde til Hulen, skyde Bjørnen.

3. Kortøvelse.

Patruljen deles i mindre Hold (2—3). Hvert Hold udstyres med forseglede Kort (Kuvert). Efter Patruljeføreren's Kort tegnes en Skitse over en nærmere angivet Strækning.

Hvert Hold gaar (med Mellemrum af 5 Min.) efter deres Skitser. Udlagt Brevpost beordrer Kortet i Brug. Paa Kortet er afsat 6 Punkter. Alle Punkter skal besøges. Rækkefølge underordnet. Forskellige Opgaver fra Prøverne kan indlægges ved Hjælp og Poster (Patruljeføreren og Assistenten eller Brevposten. Eller der kan paa hvert Punkt anbringes Sedler med Tal, f. Eks. fra 1—5. (Een Seddel pr. Hold.)

Naar Holdene kommer til Posten, tager de Sedlen med det højeste Tal med sig.

Øvelsen kan slutte paa bestemt Klokkeslet, eller naar Holdene har været paa alle Punkter, mødes man paa nærmere aftalt Sted. Tag ikke for stort Terræn.

Points gives for Skitserne, event. rigtigt løste Opgaver eller Tallene fra de besøgte Punkter tælles med som Points.

4. Stof fra Prøverne.

To Baade med skibbrudne strander paa en øde Ø, hvor de ved Hjælp af de Materialer, som findes i Redningsbaaden, maa friste Tilværelsen, indtil et forbisejlende Skib kan tage dem med til Civilisationen.

Hvert Hold udrustes med Spade, Redningsreb, Signalfag og 1 Tændstik pr. Mand.

Hvert Hold maa tænde Baal af „Vragstumper“, spejle Æg paa Sten, stege Sild i Ler eller anden Form for primitiv Madlavning. Patruljefører og Assistent sejler forbi som Skibe, til hvilke der maa signaleres, og naar de nærmer sig, kastes Redningsreb ud til dem.

Points: Baaltænding, Brændevalg, Hurtighed og Renlighed ved Madlavning, Signalering, Kast med Redningsreb og Orden ved Afrejsen fra Øen.

Vandrefuglen.

Akelapatruljens Bedrifter

Blot et Stænk Eau de Cologne.

Den eneste Form for internationalt Samarbejde, som vi egentlig dyrkede med Lidenskab dengang, var Spejderballerne, dels dem vi selv arrangerede sammen med vore egne Drengespejdere, dels dem vi drog ud til i Nabobyerne. Ballerne blev gjort for de passive Medlemmer, som skulde opmuntres og fejres, fordi de nu igen havde betalt deres Kontingent, omend modvilligt saa dog flinkt, — og de formede sig altid ens; de begyndte med en Underholdning, der ogsaa arrangeredes for at glæde de passive Medlemmer, der dog, medmindre de var vore Forældre, Slægtningen eller Venner, indfandt sig for sent, og under den Smule Forestilling, de overværede (og forstyrrede), kun drøftede, hvilket Orkester, der skulde spille til Dansen, om det var Christoffersens noksombe-kendte lokale, hvor 5 Sønner paa forskellige mere eller mindre samstemte Instrumenter søgte at følge deres Fars Violin eller at kappes i Hast med denne — eller om vi havde revet os og indforskrevet et Jazzband fra Nabobyen. Det havde vi sjældent, Christoffersen var billigst, og 2 af Sonnerne havde været Spejdere.

Forestillingerne, tror jeg, var ogsaa nogenlunde ens, de endte ihvertfald altid med et kunstigt Lejrbaal, hvor Drengene havde indlagt sig Fortjeneste ved at opfinde et særlig virksomt Baal med en Ventilator under en Sold med paaklistrede gule og røde Papirsstrimler, der viftede og susede og svajede og luede, mens en lang tynd Spejder fra Sherakanpatruljen, Tove hed hun, sang „Solen er slukket“ med bævrende Geléstemme, der til sidst, som Solen, tabte sig bag Skyernes Rand. Denne smukke Afslutning var hos Drengene varieret, idet en lille tyk Dreng, der hed Prop, og som regnedes for et musikalsk, næsten Geni, spillede paa Violin „Mod Solen jeg ser“ med en saadan Følelse og Trækken-Tonerne-ud, at det maatte regnes for en oftalmologisk Umulighed, at nogen dødelig kunde se saa længe mod det himmelske Lys. Og under disse sidste kunstneriske Krampetrækninger var der da ogsaa altid en saa voldsom Skraben med Stole og danse-lystne Ben i Salen, at kun de af os, der var paa Scenen, kunde nyde Toves og Props mærkværdige og underfulde Evner.

Derefter begyndte saa Ballet. Vi var i Gallasløjfer og opsmøgede Ærmer paa afplettede Uniformer og nogenledes rene Fløjtesnore, de ældste var nykrølede her og dér og med en Anelse af kridhvidt Pudder paa Næsen. Vore Skolekammerater gik rundt i fine Balkjoler og foragtede os, fordi vi „kun“ var i Uniformer, og vi foragtede dem, fordi de kun var i Tøsetøj og gjorde os Umage for ikke at blive lidt jaloux, naar vore Afguder blandt Drengespejderne dansede mere med Civilister end med os. Megen af Charmen ved Spejderballerne var umaadeholden Nydelse af Sodavand og Flodeskumskager i Restaurationen sammen med Drengespejderklassekammerater og at tale fornuftigt med hinandens Fædre.

Det var alt i alt glade Aftner, hvorfra vi gik dødtrætte hjem med en god Samvittighed, fordi vi havde muntret

de passive Medlemmer, der spillede en saa stor Rolle for vor Økonomi.

Men lige vellykkede var de Baller nu ikke.

En skønne Dag blev vi inviteret til en af Nabobyerne, hvor vi ikke før havde været, og det lød jo vældig fristende. Afsted drog vi, der var over Aldersgrænsen, paa 13½ Aar, Dreng og Pigespejdere i en gammel Rutebil, hvis Tag næsten løftede sig under Larmen fra de mange Strubers disharmoniske Skraalen: „Jim og jeg“, — „En Krukkedi-i-i-ille“ drog imod sin Fjende og „Selv-om-Vej-en-falder-lang“, hvad den forresten slet ikke gjorde. Underholdningen var den sædvanlige, dog manglede en stedlig Prop eller Tove, i Stedet fremsnubled Foreren et Digt uden Ende og uden Kommaer, vist nok ogsaa uden Mening, men velment, hvorefter Ballet tog sin Begyndelse.

Nu skal man vide, at vore store havde gjort deres bedste i Retning af Krøllenaale i Garderoben og medbragte Laksko, som ellers var lidt foragtet til Spejderbrug, og jeg tror saagar Pedddersen med 2—3 bløde d'er havde en Antydning af Eau de Cologne bag Øreflipperne, men hun gjorde ogsaa udmærket Lykke, hvad vi andre ikke gjorde. Salen var fuld af lokale Skønheder i vildeste Skrig, knæ-korte Kjoler med Taljen dér, hvor Mennesket af Naturen er tættest, og i et Hjørne stod vi og hang og prøvede at se ligeglade ud. En stor hoven Spejder med Basunkinder og Abeknæ inklinerede imidlertid for Divi, idet han raabte over Skulderen til en af sine Kammerater, at han blev ogsaa nødt til at danse med en af de fremmede, for det havde Tropsforeren sagt, de skulde! „Tak“, svarede Divi og stampede i Gulvet med sin lille arrige Laksko, „saa kan det være det samme!“ og ud af Salen sejlede Gnomen, fulgt af os andre — med Undtagelse af Pedddersen, der paa det Tidspunkt var dybt inde i en stor Flirt — maaske takket være Eau de Colognen bag Øreflipperne.

Ih, hvor det lettede at komme ud i Vejret ogampe lidt af Forbitrelse!

Det var en klar Septembraften med lidt Maane og Stjerner og en hyggelig lille By, som vi først kunde gaa paa Eventyr i — men hvad saa? Vi havde set lidt paa Vinduerne og Varerne, der jo ikke adskilte sig saa overdaadigt fra dem derhjemme, 4 Mil borte. Vi havde moret os bravt og ikke lavmælt over, at en Købmand hed „Sillehoved“, og hvad skulde vi saa finde paa, Bilen hentede os tidligst om 3 Timer?

Men pludselig mødte vi vore egne Drengespejdere, der var gaaet i Sympatistrejke med os, og med dem blev vi enige om, at nu maatte vi have mange Kager og Kaffe, og til den Ende fandt vi et godt Konditori. Stemningen var nu ved at blive den bedste. Det var godt at være sammen og at skumle i Samdrægtighed — ogsaa over den faktisk uskyldige Pedddersen, som vi regnede for en Strejkebryder. Bølgerne gik højt og skummende muntert, mens Bjerger af Flodeskumskager og sære Kager, der lignede Frøer, og smagte ligesaadan, forsvandt, indtil vi alle havde brugt vore medbragte Balsoldepenge. Paa dette Tidspunkt dukkede der en vred Konditer op og sagde, at vi larmede, at han ikke kunde lide Spejdere og slet ikke Spejderinder, og dette var et pænt Konditori og ikke

en Krostue — de plejede kun at have pæne Kunder, der ikke larmede, og nu maatte vi gaa, og sikken Dugen saa ud, og hvem havde slaaet den Kop i Stykker, og hvem havde sagt, at hans Kager lignede Frøer, det var netop en Specialitet, Konditoren havde, og Kongen havde selv smagt de Kager, engang han var der paa Klapjagt og Gennemrejse og rost dem, og hvad bildte vi os ind? Og vi skulde gaa nu. Det gjorde vi saa. Aftenen var blevet endnu smukkere. Stjernerne tindrede, og ikke en Vind rørte sig.

Hvis det nu ikke var for Pedddersens Skyld med alle de bløde d'er, kunde vi jo nu have fundet vor Chauffør og den gamle trofaste Rutebil, men Pedddersen skulde udnytte sin Flirt og sin Eau de Cologne, og saa fandt Jørgen Skvat paa, at vi skulde begynde at gaa hjem og saa hoppe paa Bilen, naar den indhentede os. Han aftalte det

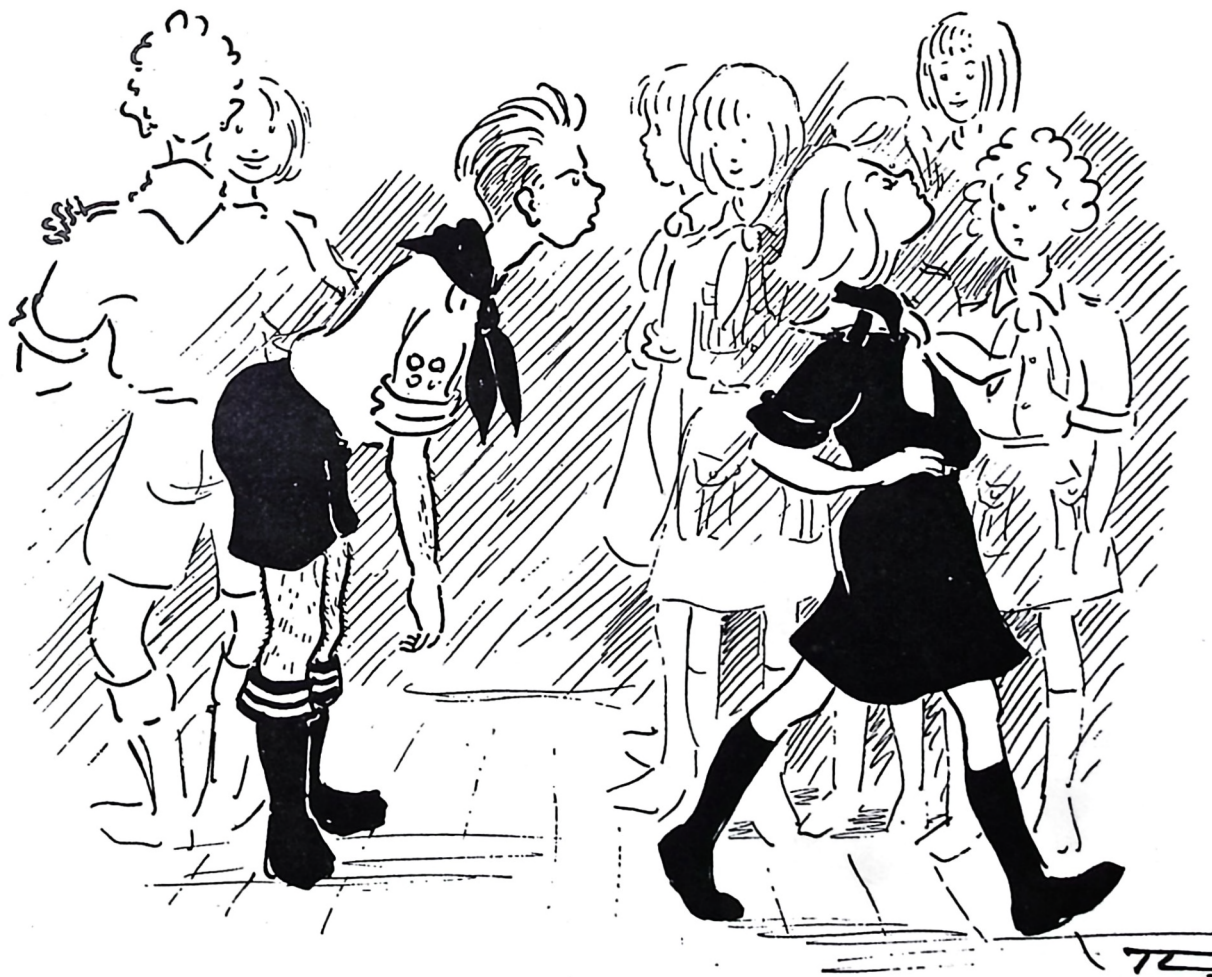
fornødne med Chaufføren — og afsted gik vi i den dejlige Nat.

Det blev en god Tur. Pjanken var forlængst gaaet af os herude under Stjernehimlen. Stemmerne blev stille, som vi gik i Efteraarsnatten i smaa hyggelige Klynger. Fornærmelserne glemte vi saa dejligt under Vandringen. Vi kom langt, jeg tror næsten 2 Mil, inden Bilen kom hvæsende og harkende henad Vejen.

Der sad stakkels Pedddersen, Tærne var blevet lidt ømme, og Krøllerne var ogsaa gaaet ud af Facon, og Øjnene var store og forbavsede over alt det skete; men hun havde siddet ensomt i den humpende Ford og slet ikke forstaaet.

„Har du haft det godt?“ spurgte Vera Vips. „Det har vi ogsaa!“

Akela.

Jeg kan ikke slaa en lige Streg — („Spejdernes Magasin“)

Saadan er der mange, der har udtalt til mig. Og hver Gang har jeg svaret noget lignende som: „Hvis det gjaldt om at slaa lige Streger, kunde jeg heller ikke tegne!“ For det første er en lige Streg slet ikke køn. Den er kedelig og idéforladt, den fortæller slet intet, og for det andet, hvis man endelig skal bruge en lige Streg, har man da Linealer.

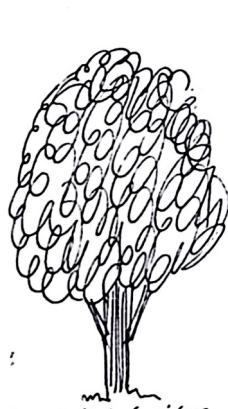
Den lige Streg er altsaa ikke Maalestocken for, om man kan tegne eller ej, men hvad da? Lad mig forklare det saadan, at det er en Evne — medfødt eller oplært — til at overføre en virkelig (plastisk) Genstand paa et Stykke Papir ved Hjælp af Konturer eller Skygger, til at kunne opfatte Linierne ved en Genstand og kunne forbinde dem i det rigtige Størrelsesforhold — — og det er saamænd slet ikke saa svært, som saa mange gerne vil gøre det til.

Prøv engang at lægge Mærke til jeres lille Bror eller Søster, naar de tegner. De klør paa uden Betænklichkeiten af nogen Art. De tegner Huse, Skibe, Mennesker uden at bekymre sig særligt, om Vinduerne i Husene er runde eller firkantede, om Skibene ligner Byggeklodser, og Mennesker og Dyr bliver noget vanskabte hist og her. For smaa Børn tegner deres egne Oplevelser uden at skæve til, hvordan andre opfatter de samme Ting.

Naar Børnene bliver lidt større og kommer i Skole, begynder de at faa Forstaaelse af, hvad rigtige Tegnere kan præstere, og uden egentlig at vide det, sammenligner de disses Arbejder med deres egne Tegninger. De mister deres personlige Opfattelse af, hvordan Ting ser ud, og saa opstaar let det, som man med et moderne Ord kalder Mindreværdskomplekser. Pludselig mister de Lysten til at tegne, eller ogsaa kopierer de Billeder fra deres Skolebøger, fra Dag- og Ugeblade, og alt det naturlige og friske gaar af deres Tegninger.

Det bliver saaledes kun de faa med et saakaldt „medfødt“ Talent, der arbejder sig frem og lærer at præstere noget selvstændigt, mens alle andre lægger Tegnearbejdet paa Hylden som noget, der er alt for svært at beskæftige sig med.

I Spejderarbejdet er der meget ofte Brug for at tegne

Som de fleste Spejdere opfatter et Træ.

Som man — med lidt Øvelse kan lære at tegne et Træ.

Skitser, selvfølgelig først og fremmest Kortskitser, men disse kræver ikke særlige Evner, blot Omhu, Orden og Kendskab til Kortsignaturerne. Men skal I — f. Eks. paa et Orienteringsløb — tegne en Skitse af et Træ, et Landskab, et Hus, el. lign., er det ofte noget haabløst Krims-Krams, I faar ud af det.

— — —

Jeg skal nu give jer et lille, rask Kursus i Skitsetegning. Materialer: 1 Blyant Nr. 2 og et Stykke Papir uden Linier og helst ikke blankt og glat. Vi bruger ikke Viskelæder til Skitsetegning.

Vi er nu paa et Orienteringsløb og er kommet til en Post, hvor Dommerne kræver en Skitse af det gamle Bondehus med de stynede Piletræer. I begaar alle straks en Fejl ved uden Forberedelse at begynde at tegne paa det ene Hjørne af Huset. Resultatet bliver uvægerligt, at I enten faar Huset placeret ganske smaat i det ene Hjørne af Papiret, eller ogsaa er Papiret ikke stort nok til, at hele Huset kan være paa det.

Terrænskitse

Skitse af Gaard

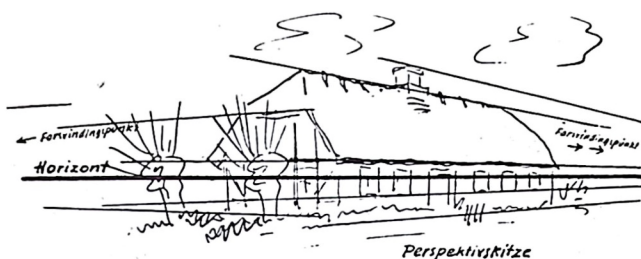

Skitse af Landsbykirke

Læg Mærke til, hvor faa Streger der er brugt til disse Skitser.

Vi gaar altsaa lidt mere grundigt til Værks. Der er jo Tid nok. Vi ser lidt paa Huset og bliver enige med os selv om, hvor meget af Husets Omgivelser, der skal med paa Tegningen. Vi kan gøre det paa den Maade, at vi holder vore Hænder op og flytter dem lidt fra eller mod hinanden, til vi er klar over, hvad vi vil have med paa vor Tegning. Derpaa laver vi en ganske, ganske, let Skitse af Motivet, saa svag, saa kun vi selv kan finde ud af det. Vi retter hist og her, sammenligner med Øjet eller med Blyanten i strakt Arm Husets Højde og Bredde i Forhold til hinanden, Piletræets Højde i Forhold til Husets Højde o. s. v. — — Det er en Vanesag at drage disse Sammenligninger rigtigt. Saa tæller vi Vinduerne og placerer dem paa Huset med smaa Streger, som vi retter ind, til vi har anbragt dem rigtigt.

Dernæst anbringer vi en ganske svag Streg vandret midt over Papiret. Det er Horisontlinien, hvorefter alle vandrette Linier skal indrettes. Horisonten er som bekendt i Perspektivlæren den tænkte Linie, der ligger i Højde med Øjnene (se Tegningen). Alle parallelle Li-

nier, der ligger højere end Horisonten, skal søge ned mod denne, og alle parallelle Linier, der ligger lavere end Horisonten, skal søge opad mod denne, og alle disse Linier mødes saa i Horisonten paa et eller andet tænkt Punkt.

Med lidt Øvelse kan man efterhaanden udelade Horisontstregen paa Papiret. Uvilkaarligt vil man da tegne Linierne i den rigtige Retning.

Det lyder altsammen uhyre videnskabeligt, og som om det vil tage en Masse Tid. Men det gør det slet ikke. Disse Forberedelser behøver kun at vare et Øjeblik.

Og saa tegner vi los. Vi søger at faa de Ting med, der er karakteristiske for Motivet: Det skæve Tag, Bindingsværket, Havelaagen, Piletræerne med de morsomme Linier — og alt uvæsentligt udelades. At nøjes med disse karakteristiske Linier er en Kunst, som vi kan kalde Begrænsningens Kunst, og for at lære denne maa man tage sig ganske alvorligt i Nakken, ellers vil man altid være tilbøjelig til at „pynte“ paa Tegningen med en hel Masse overflødig, som kun forvirrer og udsletter det karakteristiske ved Motivet.

Maaske vil det være nødvendigt at tegne en Skygge hist og her for at forklare Solens Stilling eller for endnu stærkere at fremhæve visse Ting ved Tegningen. En

Skyggelægning maa ikke være gnidret og overdreven. En let Skravering er som Regel tilstrækkeligt.

Og saa til Slut et Par „Fiduser“:

1. Kniber det for dig at udelade alt det overflødige ved Motivet, prøv saa at lukke det venstre Øje og knib det højre tæt sammen. Motivet synes derved meget enklere.
2. Tegn kun det, du ser, og intet som helst andet. Du ved f. Eks., at der er Gardiner og Potteplanter i alle Vinduer, men ser du det ikke, skal du heller ikke tegne det, for saa er det ikke karakteristisk for Motivet.
3. Lov dig selv, at du for Fremtiden aldrig nogen Sinde vil tegne efter andre Billeder. Du lærer intet-somhelst ved det, og du ødelægger blot din egen Opfattelse af Tingene.

— — —
Øv jer nu en hel Masse i Skitsetegning. Jeg garanterer for, at Øvelse nok skal give Resultater — — — og glem saa aldrig, at en Mængde Resultater her i Livet opnaas ved 95 pCt. Energi og 5 pCt. Talent — — — dette gælder ogsaa for Tegnearbejde.

Borges Andersen.
Chef for Midtjyske Div.

Er du blevet Donor?

For et Aars Tid siden skrev jeg i disse Spalter en Opfordring til alle, der kunde, om at melde sig til Donorkorpset. Der var nogle vrede Provinspejdere, der skrev til mig, at Sygehusene ikke havde Brug for og ikke vilde bruge Pigespejdere. Men er I helt sikre paa, at det ogsaa gælder Sygehuset i jeres By? og er I sikre paa, at der ikke er Brug for jer nu?

Red.

I de sidste Aar har jeg deltaget i adskillige Blodtransfusioner; men ikke en eneste Gang har jeg truffet paa en Pigespejder som Donor. Det er maaske en Tilfældighed? Jeg ved godt, at i København er en Del Pigespejdere i Donorkorpset; men de udgør sikkert kun en lille Procent af Donorkorpset. Har i 3½ Aar været paa københavnske Hospitaler, saa det er ikke noget grebet ud i Luften.

Er der ikke et Korps i Byen saa tal med jeres Sygehus. De vil sikkert med Glæde tage mod jeres Tilbud. En Tid var jeg ved et stort Provinssygehus. Her var ellers et Donorkorps. En Aften havde vi paa Operationsgangen Brug for en Donor af o-Typen. Men i denne store By med

sine mange Troppe, kunde den Aften ikke skaffes een eneste Donor. Tilsidst maatte en Elev, der havde arbejdet strengt fra 7 Morgen til 23½ Aften af med ½ Liter Blod. Og hun skulde møde næste Morgen Kl. 7. Hun beklagede sig nu ikke. Hun var nu ogsaa blaa Pigespejder. Saa I kan altsaa se, der er Brug for mange flere endnu.

I mærker ikke noget særligt. Maaske lidt Mæthed, som dog hurtigt fortager sig. Erfaringer har vist, at de ca. 4—500, der bliver taget, faar Donor intet Mæn af, og ondt kan man daarligt sige det gør. Jeres Gener er for intet at regne mod dem, Patienten ofte faar ved at modtage jeres Blod. De reagerer nemlig ofte med høj Temperatur, Kulderystelser og Utilpashed. Dog kun af forbigaaende Karakter.

I skal ikke engang gaa. Bliver hentet til og fra i Bil. Betaling ydes ikke, men I faar et Glas af den bedste Vin, Hospitalet har (som Regel har de kun een Slags). Omtalte Elev fik dog 25 Kr. for det, men det var et Krav, Professoren stillede til Kommunen, naar han skulde tage sin Sygeplejerske. Det hører dog til Sjældenhederne, og det er jo heller ikke Meningen.

For nogen Tid siden laa jeg selv syg og skulde have Blodtransfusion, men Hospitalet kunde ingen Donor skaffe. Heldigvis var Familien til Stede. Men det kunde jo være Tilfældet, jeg ingen Familie havde. Nu har de faaet et udmærket Donorkorps bestaaende af Ungdomskorpsene. Saa der kan uden Tvivl sættes meget mere ind for den Sag.

Selv har jeg været Donor flere Gange, fordi vi stod og manglede, og kan med rolig Samvittighed raade dig til det, og nu har jeg altsaa ogsaa prøvet at faa Blod, og paa den Maade har Donorsagen faaet dobbelt Betydning for mig.

Der er altsaa ikke noget at betænke sig paa; meld jer, før det er for sent; thi hvem véd, hvor nær den Dag er, da vi skal bruge en Donor hver Time i Døgnet.

X.

Karen Vibeke Saggau, 1. Randers, Annelise Walther Jensen, Vildgæsene fra Sarjektjokko, Hanne Sinding, Meisernes Trop, Birgit Søndergaard Nielsen og Birgitte Pedersen, begge fra Aarup.

Ruth Nielsen, Meisernes Trop, Bente Holm-Jørgensen, 1. Gentofte, Inge Petersen, 2. Hellerup.

Bente Holm-Jørgensen.

Postbox:

En Tropsassistent og Patruljefører paa 16 Aar ønsker at korrespondere med en Kammerat enten paa Sjælland eller Lolland.

Fromse.

Kære Spejdere Landet over!

Tak for de mange præcise Rapporter, som varsler godt for Arbejdsåret!

Bornholm Division (Magda Lund)

Rønne (Hedvig Pihl, 23 Sp., 6 Blm.). Arbejdet har maattet indstilles i nogen Tid paa Grund af Forholdene, men er nu atter i god Gænge.

Gudhjem (Gunver Rønne, 13 Sp.). Spejderne træner

ivrigt med Prøverne og har haft en vellykket Sporleg med svære og mange Opgaver til Patruljerne.

Hammershus (Rigmor Rønne, 12 Sp.). Vandrepeladetræningstraveture. Divisionsassistenten har hjulpet til med Træning til 2. Kl. Proven.

Amager og Frederiksberg Divisioner (Märta Stjernsvärd)

Undtagelsestilstanden medførte paatvungent Mødeforbud, og i København enedes Korpsene om midlertidigt Uniformsforbud. Det daglige Tropsliv laa derfor stille, men Kontakten mellem Spejderne og Førerne blev opretholdt, og for flere Troppe Vedkommende blev Hjemmetræningen sat i System. Men nu arbejdes der igen normalt, for saa vidt det kan lade sig gøre med Spærretiden.

Hjælpetjeneste: Frugtindsamling, Salg af Gigtmærket, Julestjernen og Lodsedler for Mødrehjælpen.

Nytaarsparaden er omtalt i Februarbladet.

Amagertrop (Gudrun Ridler, 34 Sp., 26 Blm., 5 S.). I Sept. og Okt. har Førerne mødtes jævnligt under private Former. Spejderne blev hjemme sat i Gang med Arbejde til en Enkeltmandskonkurrence. Blaamejserne skulde lave en Arbejdsbog og af en gammel Strømpe, Klude og Garn en Dukke. Spejderne skulde lave en Arbejdsbog, skriftligt besvare forskellige Spørgsmaal, skrive om Oktobergoodturn, deres bedste Spejderoplevelse, og af brugte Ting lave brugelige Ting til Julegoodturn. Seniorerne skulde planlægge en Terrænleg og fik en Opgave, der hed „Kender du Amager?“

I Novbr. og Decbr. Husflidskonkurrence mellem Blaamejserne om den bedste Julegave til Far eller Mor.

Julegoodturns: Alle Kuld og Patruljer har samlet ind til og afleveret Julekurve til trængende Familier. Seniorgruppen og Førerpatruljen inviterede i Fællesskab 30 fattige Børn fra Christianshavn til Juletræ i Spejderstuen. Hvert Barn fik en Julepakke indeholdende en hjemmelavet Dukke.

Sonderbro (Ruth Estrup, 28 Sp., 16 Blm., 5 S.). Patruljerne arbejder med en Patruljekonkurrence, der afsluttes i Januar. Endvidere arbejdes der med Arbejdsbøger indeholdende Opgaver til Prøverne: Tropsmøder og Førermøder holdes om Søndagen. Julegoodturn: Uddeling af Pakker til trængende Familier paa Amager.

Klovertroppen (Tove Suhr, 25 Sp., 15 Blm.). Oktbr. og Novbr.: Instruktion i Husflid. Man tænker alvorligt

paa at arrangere en Tropsfest i Februar. Om Julegoodturnen staar der, at de „gamle“ (og saa ved vi ikke, om det er gamle Spejdere eller gamle Amagerkanere) har faaet en Bakke med Julegodt og et Stearinlys i hjemmelavet Fod — samt at de samme gamle er blevet underholdt paa det bedste.

Efter Rapporterne lyder det, som om der arbejdes godt og sjovt paa Amager.

2. København (? , 42 Sp., 16 Blm.). Fra Novbr. ledes Troppen af Gytha Thorlacius-Ussing og Flokken af Anne Lise Juul Sørensen.

Førerpatruljen træner maalbevidst til 1. Kl. Proven.

I Decbr. kom første Nummer af Tropsbladet „Gnisten“. Navnet, skriver Divisionsassistenten, motiveres med Haabet om, at det skal tænde Iver og Energi hos Spejderne, saa Troppen kan lyse op blandt andre Troppe. (Jeg vil gerne se det Blad, jeg holder meget af Gnister. Red.).

Julegoodturn paa Norrehospital.

Nybyggerne (? ? ?) ledes af Ruth Juul Jensen, som har glemt at indsende Rapport, men af Tropsbladet „Prærieposten“ skal det fremgaa, at forskelligt er planlagt.

Graagæssene (Aase Liljefalk); heller ingen Rapport. Men ogsaa her vides det, at store Ting er planlagt.

Godthaab Division (Inge Ehrenskjöld)

Fuglebakken (Kirsten Elleriis, ? ?). Troppen staar uden Lokale trods energisk Bestræbelse paa at fremskaffe et saadant. Møderne maa derfor holdes rundt om i Hjemmene. Saavidt jeg kan forstaa, har Julegoodturnen bestaaet i, at Tropskassen har givet hver Patrulje en Tokrone at solde for efter Evne.

Dyssegaard (Elsa Andreasen, ? ? ?). Troppen samles af og til til Husflidsmøder, hvor Spejderne veksler Idéer og hjælper hinanden.

Blomsterhilsen sendtes til Kongens Fødselsdag.

Brønshøj (Birte Larsson, 71 Sp.). Omsider har Brønshøj faaet et dejligt nyt Lokale, som megen og god Tid er gaaet til at male og smykke. I Oktbr. arbejdedes med Hjemmeopgaver, men i Novbr. kunde Arbejdet genoptages ved en Mønstring i Brønshøj Skole, hvor Divisionschefen var til Stede og udnævnte Tropsfører og Blaamejsefører.

En løbende Patruljekonkurrence omfatter Mødeprocent og Arbejdet til Julegoodturnen, hvor 3 Familier fik Hjælp af forskellig Art. Der er solgt 1050 Lodsedler for Mødrehjælpen. — Alle Divisionens Troppe har deltaget i Frugtindsamlingen.

Gefion Divisionen (Inge Ehrenskjöld)

Faxeladeplads (Rigmor Thrane). Troppen har haft Faneindvielse med March gennem Byen. Der er arbejdet en Del med Husflid.

Stege (Maja Madsen). Troppen har samlet Spildfrugt og Hyldebær. Turene har omfattet Byløb og Springer. Hver 14. Dag afholdes Førermøder. Divisionschefen har været paa Besøg.

Køge (Adé Hjalmar Jensen). Det har i Aar været umu-

ligt at samle Tøj til Julegoodturn, saa Troppen har lavet Juleløbere til Alderdomshjemmet. Troppens Fane indvies ved Nytaarsparaden.

Præsto (Frk. Skaftø Hansen). I Decbr. havde Troppen en Fest sammen med Drengespejderne. Tropsføreren har farladt Byen. Assistenten arbejder videre i hendes Spor.

Antvorskov Division (Ida Thorbek)

Korsør (L. Christoffersen). Korsorianerne har samlet Frugt og kogt Marmelade og har samlet Penge ind til et Hjem for forvildede unge Piger. Fra Septbr. arbejdedes en Tid uniformsløst. I Oktbr. begyndte man at lave Husflid. 3 Spejdere er gaaet fra Korsør til Sorø og tilbage til Slagelse. Var det dog ikke en meget lang Tur?

Troppen har bundet Adventskranse, og som Julegoodturn sang man paa De gamles Hjem, underholdt de gamle og gav dem Juledekorationer. Nytaarsparade med March gennem Byen og Fane og Trommer og Politiets Tilladelse.

Næstved (? ? ?). Seniorspejderne træner til Seniorproven, mens Patruljeførerne træner til Beredskabsmærket. En planlagt Fest i Septbr. blev til intet, men der var solgt ikke mindre end 2996 Lodsedler paa Forhaand. Gigtmærker er der ogsaa solgt. Der er saa meget Gigt omkring Susaaen.

Troppens Fødselsdag er fejret med Chokolade og anden Skæmt. — Julens gode Gerning: hver Patrulje sendte Pakke til 2 Familier med Tøj, Fodtøj, rigeligt med Madvarer og Juleknaas og blev modtaget med stor Glæde.

Blaamejserne har haft en Turnering i Regnvej.

Skelskør (Lis Larsen). Cykletur over Basnæs til Glænø. Regelmæssige Patruljemøder.

Sorø (? ? ? ? ? ? ? ?).

Slagelse (Ida Thorbek). Alle Møder indstilledes den 29. Aug. Efter at Mødeforbudet var ophævet, talte Fru Thorbek ved et Tropsmøde til Spejderne. Patruljemøderne holdes, saavidt jeg forstaar, i Villa „Rolighed“, sommetider 4 ad Gangen!

Troppen har konkurreret om den smukkeste Juledekoration. — Førerpatruljen mødes ugentlig.

Ved Nytaarsgudstjenesten var Spejderne i Uniform for første Gang efter 29. Aug.

Samsø (Frk. Movin). Skærsild rundt om Tranebjerg i Oktbr. Det lyder uhyggeligt. I Novbr. Vandretur til Balenstrand. — Megen Husflid. Sange og Salmer indøves med Lærer Krogh. Ved Tropsmødet i Decbr. indøvedes Julesalmer og lavedes Juledekorationer, som blev overrakt Alumnerne paa Brundby Alderdomshjem, hvor der ogsaa var Optræden og Sang. Og Dagen efter lignende Besøg paa Onsbjerg Alderdomshjem.

(Kære Ellen Dyhr! Betro mig en anden Gang, hvad Førerne hedder og hvormange Spejdere, Blaamejser og Seniorer, der er i de forskellige Byer? Hvorfor faar I ikke lavet en Trop i Vordingborg? Red.)

Kære Redaktør! Kender du ikke en Fører paa de Egne? Spejderchefen.

Vildgæssenes Division (Aase Andersen)

Divisionen deltog i de københavnske Spejders Nytaarsparade.

Vildgæssene fra Vassijaure (Signe Boesen, 24 Sp. og 10 Blm.). Tropsarbejdet har ligget stille i Aug. og Septbr. Patruljerne har holdt Møder i Hjemmene, men Mødeprocenten blev først god, da det igen blev tilladt at holde Møder i Uniform. I Novbr. begyndte Vassijaures 4. Patruljekonkurrence omfattende: „Pludselige Situationer, Kontingentbetaling, Mødeprocent, Scrapbog med frit Emne inden for Spejd, Lokaleorden, Udstyr til Lokalet, nye Spejdere, Salg af Spejderjul og Julegoodturn.“ Lyder det ikke lidt indviklet? Men Spejderne maa nu nok kunne finde ud af, hvad Meningen er, for Konkurrencen har allerede sat vældigt Sving i Vassijaurevildgæssenes Svingfjer. Konkurrencen slutter til Sct. Georgsdag. Men Blaamejserne har lidt Skæmt for med en lille Nissekomedie, mens de store træner i Kontingentindbetaling.

Vildgæssene fra Svappavara (Gyde Moberg Bjørnsen). Septbr. skal have været præget af Krigsbegivenheder og Tropsførers Bryllup. Troppen har sendt en Bog til Kongens Fødselsdag. Troppen, Divisionschefen og Divisions sønnen var ved Bornholmerdamperen for at tage imod Tropsføreren og sikre sig, at hun ikke svigtede Troppen, man bestak hende med Blomster og Flag og haaber nu, at hun bliver, hvad hun ikke gør.

Troppen har faaet et nyt Lokale, og i dette arbejdes jævnt og godt med Møder.

Men i Decbr. har der været ugentlige officielle (?) Møder med Forberedelse til Julegoodturn.

Vildgæssene fra Sarjektjokko (Annette Christiansen, 20 Sp.). Patruljekonkurrence fra Novbr. til Sct. Georgsdag: Udsmykning af Lokalet, flest nye Spejdere og Kapløb med Prøverne.

Julegoodturn med Uddeling af Juletræer og Flæsketeg og Gryn-og andet godt til 2 Familier.

Dybbøl og Skamlingsbanke Division (Grethe Biering)

Den 9. og 10. Oktbr. holdtes i Aabenraa Førermøde for begge Divisioners Tropsførere.

I Novbr. Stævne for Patruljeførere og Seniorer. 50 deltog. — I Novbr. startedes en Konkurrence for alle Patruljer: 1) lave en Julegoodturnsting, 2) lave en Spejderkalender, 3) tage en Gipsafstøbning af et Dyrespor.

Aabenraa (Inga Møller, 41 Sp.). I Septbr. uniformsløse Møder. Troppen deles om, saaledes at alle Patruljer kommer til at indeholde lige mange Spejdere af alle Slags.

De 5 Patruljeførere har haft en dejlig Efteraarsferie, hvor de har malet og tapetseret Tropslokalet og hængt nye Gardiner op til deres Tropsførers glade Overraskelse.

En Seniorgruppe er oprettet, men den savner en Piece om Seniorarbejdet. Men Seniorerne har dog ikke ligget paa den lade Side, al den Stund de har planlagt en Trops- tur og tilrettelagt samme. — Julefest og Julegoodturn. Julestjerner er der solgt.

Aabenraa Blaamejsetrop (Ruth Jensen, 40 Blm.). Hel- dagstur til Aabækshytten. Troppen har faaet Løfte om eget Lokale.

Er der ikke nogle københavnske eller hellerupske Spejdere, der kan skaffe Redaktøren af nærværende Blad en 4 Værelsers, nogenledes moderne, Lejlighed helst med Have, paa Linjen Bispebjerg—Hellerup? — Som Præmie udsætter jeg Løftet om at forfatte en Tropssang, en Patruljeode eller lignende.

Patruljekonkurrence: 1) Lav en Opslagstavle til Maa-nedsprogrammet, 2) Patruljesang og Hyl (?), c) Opslagstavle med Blade af Eg, Bøg, Gran, Fyr og El. — I Decbr.: a) lave en Juletale, b) Pynt et Juletræ og en Julekurv. Desuden gælder 1) Salg af Spejderjul, 2) Mødeprocent, 3) Dagbog og 4) Kontingent.

Musvitterne vandt, og det fik de at vide ved en Julefest, hvor alle Patruljerne optraadte.

Nytaarsparade med Kirkegang.

Graasten (Ebba Dreves, 61 Sp. plus Blm.). Hele Troppen deltager uniformsøst i Høstgudstjenesten i Graasten Slotskirke. Tropsmøde, hvor Føreren taler om Situationens Alvor. Der sælges Gigtmærker.

I Oktober Pølser og Kartoffler.

I November tændes Adventsskaalen, og man begynder Arbejdet til Spejderfesten. I Decbr. aabnes paa Husmoderskolen en Julegaveudstilling. Julegoodturn hos de gamle i Byen.

Blaamejserne har meget travlt først med at træne til Legemarket og derefter med Kunstnermarkedet og til sidst med Julegoodturn.

Sønderborg (Grethe Biering, 74 Sp. plus Blm.). I September ligger Arbejdet stille. I Oktbr. Tropsmøde med „Fantasilege“. Fører- og Seniorweekendtur i Spejderhytten. Man begynder at tænke paa Kulde i Luften og Gigt: der sælges Gigtmærker.

I Novbr. begynder man paa et Beredskabskursus.

I Decbr. Julemøde, der former sig som en H. C. Andersenaften baade i Leg og Optræden. Juletræ for 50 Børn. Blaamejserne optræder i Borgerforeningen.

Nytaarsparade med 5 andre Ungdomskorps.

Haderslev (Misse Winther, 66 Sp. plus Blm.). I Septbr. holdes kun Patruljemøder. I Novbr. holder Troppen en stilfærdig Fødselsdagsfest. Ved Julemødet underholder Blaamejserne, og der læses Historier. Julegoodturn.

Rødning (A. M. Christoffersen, 30 Sp.). Paa Kongens Fødselsdag var Spejderne med KFUM-Spejderne i Kirke.

Troppen har faaet en ny Stander og har solgt Gigtmærker. — I Novbr. lærte de, der vilde og kunde, nye Sange. Paa Fødselsdagsvisit, da Drengespejderne blev 10 Aar.

En Forældrefest var paatænkt i Decbr., men maatte opgives, da alle Byens Sale var taget i Brug pludselig. I Stedet blev en Mor eller en Far inviteret med til Jule-

mødet i Tropslokalet. Underholdning af alle Spejderne og Fællesafkafning. Julegoodturn. Der sælges Lodsedler for Mødrehjælpen.

Nytaarsparade med KFUM-Spejderne.

Senere i Januar en Øvelse saa svær, at hvis den var vellykket, maa vi have den i Førerbladet, saa andre ogsaa kan lege den.

Sct. Georgstroppen (Karen Prior). I Aug. en udmærket og meget vaad Weekendtur til Løjeltegaard. Paa Programmet stod primitiv Madlavning, som gennemførtes trods Styrtregnen. Seniorerne skriver, at man blot udspænder et Teltunderlag mellem to vaade Spejdere over Baalet. Spejderne udskiftes nu og da. Senere i Aug. nok en Weekendtur, men med trykket Stemning. Ogsaa Regnvejr. — Paa Korpsets Fødselsdag deltog Troppen i Frugtindsamlingen og samlede Græskar, hvilket ogsaa ret maa have passet for de store Mennesker. Efter Indsamlingen havde Sct. Georgsfamilien en meget privat og festlig Sammenkomst, hvor de glædede sig over Samværet i Familiens Skød.

Ved Julemødet valgtes nyt Seniorraad, derefter Skæmt og Gammen. Nytaarsnat og -lejr i Holtehytten. Kan ikke beskrives, maa opleves.

Mon ikke det var noget for Mulle at skrive til nærværende Blad? Jeg holder meget af smaa spruttesjove Penne og kan nu og da træffes paa Taga 2783 y.

Annesofie.

Bladtrollden gasser sig ved Tanken om den gode Præmie, som den Wassijautespejder da sikkert faar, som vinder Konkurrencen i Kontingentbetaling!

Er Patruljeudstyret i Orden til Foraarstræningen?

Signalplaner pr. Par	4,00
Redningsreb	10,50
Spader	4,25—5,50
Spadehylstre	1,50—4,25
Økser	6,00
Øksehylstre	1,25—3,85
Svensk Grensav	6,00
Savhylstre	1,25
Patruljekogesæt (3 Gryder)	28,50

PIGESPEJDERDEPOTET

Lundsgade 6 - Telf. ØBro 8383 - Giro 40 673 - København Ø.

Det danske Pigespejderkorps Adresser

KORPSRAADETS FORMAND

Overlæge P. Guildal, Vesterled 29, Kbhvn. Ø.

BESTYRELSENS FORMAND

Fru Suzanne Lassen, Nyhavn 63, Kbhvn. K.

SPEJDERCHEF

Fru Hanna Homblad Lund, Korpskontoret, Læssøegade 199, Odense. Telf. 7104. Postgiro 86000.

SOUSCHEF

Frk. Märta Stjernswärd, Lundsgade 6, Kbhvn. Ø.

INTERNATIONAL COMMISSIONER

Komtesse Naka Haugwitz, Spejderskolen, Korinth.

PIGESPEJDERDEPOTET OG KONTOR I KØBENHAVN

Lundsgade 6, Kbhvn. Ø. Telf. Øbro 8383.
Postgiro 40673. Korpssets: 38427.

POSTBOX

Fru From Petersen, Stationen, Maaløv.

REDAKTION AF „PIGESPEJDERNE“

Fru Annesofie Hermann, Jacob Lindbergsvej 9, Kbhvn. N.V.

REDAKTION: FRU ANNESOFIE HERMANN, Jacob Lindbergsvej 9, København N.V.
ADMINISTRATION: Bladkontingent sendes til „PIGESPEJDERNE“, Fru Anne Marie Larsen, Vestergade 30, Odense. Postgiro 36302.
EKSPEDITION OG TRYK: FYENS STIFTSBOGTRYKKERI, ODENSE. Afleveret til Postvæsenet den 3. Marts 1944.